

[Inger Gautier Schmit.]

midle de forskellige Standpunkter. Selvfølgelig mente jeg det ærligt, ellers kunde det ikke falde mig ind at sige det, og jeg synes ikke, Ministeren har nogen som helst Begrundelse for at mistænke mig for ikke at mene, hvad jeg siger. Ministeren var en Uven af Uklarhed og Uærlighed, en Udtalelse, som jeg fandt ganske forbløffende i denne Forbindelse, og som maa være Udtryk for et eller andet følsomt Punkt i Ministerens Tanker i disse Dage, som jeg ikke her vil søge at finde frem til. (*Justitsministeren* [Steincke]: Jeg skal senere oplyse det). Det takker jeg for.

Ministeren mente, at vi ikke gik nær vidt nok med Hensyn til, hvad vi vilde yde de mange forskellige Børn født uden for Ægteskab, idet Ministeren slog fast, at det var de nye Principper, vi fra Venstres Side ikke vilde gaa ind for. Jeg skal dertil sige, at hvis man staar over for ulykkeligt stillede Mennesker, saa er det ikke saa meget Principper, der hjælper dem. Jeg har talt med Mennesker født uden for Ægteskab, som indrømmede pure, at selv om der blev gennemført nok saa mange principielle Love, kunde det aldrig nogen Sinde udligne det Savn, de har i Tilværelsen, det Savn, det er ikke at staa paa fuldstændig lige Fod med Børn født i Ægteskab. Jeg tror, at selv om vi gennemfører al Verdens principielle Love, saa kan vi ikke udligne dette Savn, og det er det, der skal tale sit stærke Sprog til alle de Mennesker, som tankeløst sætter Børn i Verden uden for Ægteskab. Man skal ikke forcere denne Talen om, at det er ligegyldigt, om man sætter Børn i Verden i eller uden for Ægteskabet, denne moderne seksuelle Teori. Man skal netop understrege, at det er en Uret, man gør disse Børn, thi man kan ikke ved principielle og juridiske Love gøre den Uret god igen. Paa det økonomiske Omraade kan man i nogen Grad gøre det, idet man kan hjælpe dem til betryggende økonomiske Forhold hos Moderen og til en god Uddannelse og Opdragelse, og paa dette Omraade har vi fra Venstres Side vist vor fulde Redebonhed til at være med. Men paa de andre Omraader mener vi ikke, at man, al Lovgivning til Trods, kan oprette fuld Ligestilling, og derfor ønsker vi heller ikke at være med.

Justitsministeren (*Steincke*): Det er selvfølgelig fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at man ikke gennem Lovgivningen kan bøde paa den Uret, der rent principielt sker over for de Børn, der

vokser op med kun den ene af Forældrene, men det betyder dog ikke, at man ikke fra Lovgivningsmagtens Side skal gøre saa meget som *muligt* for at bøde paa den Uret, og det er det, det ærede Medlem ikke vil være med til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Dalgaard: Jeg skal tillade mig at foreslaa samtlige Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2659; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 887).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Det er nu tredie Rigsdagssamling, i hvilken vi beskæftiger os med dette Lovforslag, der væsentlig omfatter Ændringer i Loven om personlig Skat til Kommunen, og som er udarbejdet af et af Indenrigsministeriet i 1932 nedsat Udvalg, bestaaende bl. a. af Repræsentanter for de kommunale Organisationer. Det blev vedtaget i dette høje Ting i 1934, men standsedes i Landstinget i 1935. Som de politiske Forhold har udviklet sig efter Landstingsvalget, er der nu Mulighed for Lovforslagets Vedtagelse her i Rigsdagen. Jeg henviser i øvrigt til mine Udtalelser ved Forslagets første Behandling i Fjor og i Samlingen 1932—33.

Jeg skal blot understrege nogle af Forslagets Hovedpunkter, saaledes Adgangen til højere Børnefradrag end det Maksimum af 300 Kr., som nu er gældende. Det kan næppe betvivles, at Skatteydere med et eller flere Børn har større Vanskelighed ved at faa Udgiften afpasset efter Indtægten end den barnløse Skatteyder. Fradragsprocentens Forøgelse fra 30 til 40, hvor der benyttes Kildeartsbeskatning, og fra 40 til 50, hvor saadan ikke benyttes, vil